

Oro uostas

jau greitai pasaulis taps oro uostu
kils keleiviniai potvyniai
leisis tarptautiniai atoslūgiai
netrukus įprasim
prie šaltos nebalintos laukiamųjų kavos
ventiliacijos elektrinių bagažo vežimėlių
mūsų vaikas pasiklys netoli
nesunumeruotų vartų
bus neramu kol neišgirsim
kaip žvaliai informacijos skyrius praneša jo vardą
kaip svetimai suskamba tie artimi skiemenys
būsime tokie užtikrinti beveik laimingi
kai mums gražins
net ne mūsų vaiką
greitai viskas bus įprasta pasaulio oro uoste
matuosime sversime savo prikimštus lagaminus
įsinešime daugiau nei leis geležiniai rėmai
ir jokių lėktuvų jokių griežtų pakilimo takų
vien tik geriausios vietos prie atviro lango

Pirmų bendrų namų jausmas

nebūtinai ten kur širdis
ar sąskaitos kiekvieną mėnesį
ne pirmas užlietas kaimynas

ne adresas ne šarvuotų durų raktas
ir ne baldai kurių baldiškumą
reikia apgalvotai sukonstruoti

tai panašiau į pabūklą
kurio tamsoj įsitaisai
ir užsidedi šalną

po šūvio esi kitoks

tai laimė kristi žinant
po tavimi nėra jokio tinklo

Akmuo

ne kartą teistas už besotystę
į save gėriau prisilietimus
visų kvailių tikinčiųjų

užsisklendęs ir niūrus priėmiau
ilgesio datas kurias ant manęs
iškalė silpstančios meistro rankos

bet tvirtai atsakysiu niekada
neturėjau puikybės kaip darže
gulintis pilkasis kaimynas

anądien iki užkimimo tvirtinęs
kad atkeliavo iš kažkokio
daugiakalbio bokšto griuvėsių